

§ 14. Traci moc obowiązującą zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministra Finansów i Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 22 września 1952 r. w sprawie cen sprzedaży niektórych materiałów budowlanych i drewna (Biuletyn PKPG Nr 39, poz. 180).

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 24 sierpnia 1953 r. (poz. 1235).

WYKAZ ODBIORCÓW UPRAWNIONYCH DO NABYWANIA MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH I DREWNA PO CENACH INNYCH NIŻ DETALICZNE

1. Jednostki objęte budżetem państwa.
2. Przedsiębiorstwa państwowe i pod zarządem państwowym z wyjątkiem przedsiębiorstw pod zarządem ustanowionym na podstawie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.
3. Organizacje polityczne.
4. Związki zawodowe oraz Związek „Samopomocy Chłopskiej” — na potrzeby własne związków.
5. Uspołecznieni dystrybutorzy materiałów budowlanych i drewna z wyjątkiem jednostek handlu detalicznego. Jednostki handlu detalicznego uprawnione są do nabywania materiałów budowlanych i drewna na własne potrzeby inwestycyjne i remontowe po cenach innych niż detaliczne.
6. Spółdzielnie pracy i spółdzielnie rzemieślnicze — na cele przetwórcze, remontowe i inwestycyjne w ramach przydziałów przyznanych im przez właściwe ministerstwo. Spółdzielnie usługowe oraz pomocnicze i chałupnicze spółdzielnie, nabywające materiały budowlane i drewno na cele usługowe (usługi świadczone z materiałów wykonawczy), uiszczają ceny detaliczne.
7. Nie uspołecznione przedsiębiorstwa przemysłowe nabywające materiały budowlane w ramach przydziałów przyznanych przez Ministerstwo Przemysłu Drobego i Rzemiosła lub organy przezeń upoważnione.
8. Spółdzielnie produkcyjne — na cele planowych inwestycji i remontów spółdzielni, oraz członkowie spółdzielni produkcyjnych, zakupujący materiały budowlane i drewno z kredytów państwowych, pod warunkiem każdorazowego przedłożenia zaświadczenia wydziału budownictwa przydziału powiatowej rady narodowej.
9. Inni odbiorcy nie wymienieni w pkt 10, upoważnieni zbiorowo lub indywidualnie przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na wniosek zainteresowanego ministra do nabywania materiałów budowlanych i drewna po cenach hurtowych lub zbytu.
10. Osoby fizyczne upoważnione zbiorowo lub indywidualnie przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na wniosek zainteresowanego ministra do nabywania materiałów budowlanych i drewna po cenach zbytu lub hurtowych.

1236

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 23 września 1953 r.

w sprawie obowiązku dostaw i przerobu surowców wtórnych stali stopowych.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa gospodarki uspołecznionej obowiązane są do zbierania, przechowywania, przerabiania, zgłaszania do zbiornic Centralnego Zarządu Gospodarki Złomem Ministerstwa Hutnictwa (CZGZ) oraz wysyłania surowców wtórnych stali stopowych.

2. Przy wykonywaniu obowiązków, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio postanowienia uchwały nr 212 Prezydium Rządu z dnia 17 marca 1951 r. w sprawie sposobu zbierania, przechowywania, przerabiania i wysyłania odpadków metalowych (Monitor Polski Nr A-29, poz. 372) o ile postanowienia niniejszego zarządzenia nie stanowią inaczej.

3. Przez przerabianie surowców wtórnych stali stopowych rozumie się przerób, o którym mowa w § 6 uchwały powołanej w ust. 2.

4. Właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministerstwem Hutnictwa mogą zwolnić podległe im przedsiębiorstwa od obowiązku przerabiania surowców wtórnych stali stopowych.

§ 2. Przedsiębiorstwa gospodarki uspołecznionej, w których ilość surowców wtórnych stali stopowych jednej klasy powstająca w ciągu roku kalendarzowego jest mniejsza niż 10.000 kg, mogą zbierać i klasyfikować te surowce w grupach zbiorczych według opracowań Polskiego Komitetu Normalizacyjnego H — 15000, dokonanych na podstawie ustawy z dnia 20 grudnia 1949 r. o utworzeniu Polskiego Komitetu Normalizacyjnego oraz o polskich normach i standartach (Dz. U. Nr 63, poz. 493).

§ 3. 1. Przedsiębiorstwa gospodarki uspołecznionej, w których plan przewiduje zgromadzenie surowców wtórnych stali stopowych (§ 6) w ciągu roku kalendarzowego w ilości nie większej niż 10.000 kg, powinny zgłaszać te surowce do właściwych rejonowo zbiornic CZGZ co kwartał, najpóźniej do dnia 10 miesiąca następującego po kwartale, w którym surowce te zostały zebrane.

2. Przedsiębiorstwa gospodarki uspołecznionej, w których plan przewiduje uzyskanie surowców wtórnych stali stopowych w ciągu roku kalendarzowego w ilości większej niż 10.000 kg, powinny zgłaszać te surowce do właściwych rejonowo zbiornic CZGZ w ilościach obejmujących wysyłki wagonowe w miarę nagromadzenia surowców. W przypadku zgromadzenia w ciągu kwartału surowców w ilości mniejszej niż przewidziane do wysyłki wagonowej stosuje się postanowienia ust. 1.

3. Wysyłki surowców wtórnych stali stopowych można dokonywać jedynie na podstawie zleceń wysyłkowych zbiornic CZGZ.

4. Każda wysyłka surowców wtórnych stali stopowych powinna być zaopatrzona w atest według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia.

5. W wyjątkowych przypadkach dopuszczalne jest dostarczenie surowców wtórnych stali stopowych bez atestu, o którym mowa w ust. 3, o ile surowce te zostały uzyskane z demontażu maszyn, urządzeń, narzędzi itp.

§ 4. 1. Zbiornica CZGZ obowiązana jest nadesłać zlecenie wysyłkowe w ciągu 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia.

2. W razie nieotrzymania zlecenia wysyłkowego w terminie określonym w ust. 1 przedsiębiorstwo, które dokonało zgłoszenia, może wysłać zebrane surowce wtórne stali stopowych pod adresem zbiornicy.

§ 5. Dostawy surowców wtórnych stali stopowych zalicza się na poczet ogólnego planu dostaw surowców wtórnych żelaza i stali.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwa podległe Ministrom: Hutnictwa, Przemysłu Maszynowego, Kolei, Przemysłu Chemicznego, Górnictwa, Przemysłu Dróbnego i Rzemiosła oraz Transportu Drogowego i Lotniczego obowiązane są do sporządzania planów gromadzenia surowców wtórnych stali stopowych.

2. Ministrowie wymienieni w ust. 1 w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej mogą zwolnić niektóre podległe im przedsiębiorstwa od obowiązku sporządzania planów gromadzenia surowców wtórnych stali stopowych, o których mowa w ust. 1.

3. Przedsiębiorstwa obowiązane do sporządzania planów gromadzenia surowców wtórnych stali stopowych sporządzają te plany oraz sprawozdawczość z ich wykonania według „Instrukcji w sprawie sposobu sporządzania planów gromadzenia surowców wtórnych stali stopowych oraz sprawozdawczości z wykonania tych planów” stanowiącej załącznik nr 2 do zarządzenia.

4. Przedsiębiorstwa gospodarki uspołecznionej, zwolnione od obowiązku sporządzania planów gromadzenia surowców wtórnych stali stopowych, obowiązane są gromadzić te surowce w ilościach ustalonych przez ministra, któremu podlegają.

§ 7. Przedsiębiorstwa gospodarki uspołecznionej produkujące stale stopowe oraz stopowe odlewy stalowe i żeliwne zobowiązane są do:

- 1) przyjmowania surowców wtórnych stali stopowych przysyłanych im na podstawie zleceń wysyłkowych zbiornic CZGZ;
- 2) maksymalnego wykorzystania surowców wtórnych stali stopowych do produkcji stali stopowych oraz stopowych odlewów stalowych i żeliwnych;
- 3) dokonywania przetopów surowców wtórnych stali stopowych o nie ustalonym składzie chemicznym w celu wykorzystania znajdującego się w nich niklu, chromu, molibdenu, wanadu, wolframu i kobaltu jako składników stopowych.

§ 8. Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej na wniosek CZGZ może zarządzić wstrzymanie dostaw stali stopowych przedsiębiorstwom, które nie dokonały zgłoszenia surowców wtórnych stali stopowych zbiornicom CZGZ w ilościach określonych zgodnie z § 6 i w terminach podanych w § 3 ust. 1 i 2.

§ 9. Minister Hutnictwa po porozumieniu z Ministrem Przemysłu Maszynowego, Prezesem Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej oraz z Pełnomocnikiem Rządu do Spraw Surowców Wtórnych Żelaza i Stali oraz Metali Nieżelaznych wyda w terminie do dnia 1 listopada 1953 r. szczegółowe przepisy w sprawie zasad odbioru surowców wtórnych stali stopowych przez przedsiębiorstwa podległe Ministrom Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego, jak również w sprawie planowego wykorzystania tych surowców do bieżącej produkcji stali stopowych oraz stopowych odlewów stalowych i żeliwnych przez te przedsiębiorstwa.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. E. Szyr

Załączniki do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 23 września 1953 r. (poz. 1236).

Załącznik nr 1.

Nazwa zakładu . . . . .
 Adres . . . . .
 (centralny zarząd lub jednostka równorzędna)
 Ministerstwo . . . . .
 Data , ...

ATEST ZGŁOSZONYCH SUROWCÓW WTÓRNYCH STALI STOPOWYCH Nr . . . .

Pochodzenie stali stopowej (huta)	Cecha stali lub znak bądź skład chemiczny	Grupa	Rodzaj — klasa (K1, K2 lub K3)	Rodzaj i skład % przypadkowych zanieczyszczeń (z zewnątrz)	Waga netto kg	Numery wagonów lub skrzyń	U w a g i
1	2	3	4	5	6	7	8

Co uczyniono, aby następne wysyłki były wolne od zanieczyszczeń:

. . . . .
 . . . . .

Pieczęć zakładu wysyłającego
i podpis

- U w a g a:**
1. Atest według wyżej podanego wzoru powinien być wypełniony w czterech egzemplarzach, z których po jednym otrzymują odbiorca dostawy (huta lub oddział zbiornicy) i rejonowa zbiornica złomu, trzeci egzemplarz należy umieścić w skrzyni lub wagonie, czwarty pozostaje w zakładzie wysyłającym.
  2. Atest może obejmować kilka gatunków złomu stali stopowych, o ile stanowią one łączną wysyłkę.
  3. Jednocześnie formularz ten może być użyty jako zgłoszenie złomu stalowego stopowego do rejonowej zbiornicy złomu. W tym przypadku należy dopisać w nagłówku słowo „zgłoszenie” i wysłać w 3 egzemplarzach do zbiornicy — bez wypełnienia rubryki 7.

I N S T R U K C J A

w sprawie sposobu sporządzania planów gromadzenia surowców wtórnych stali stopowych oraz sprawozdawczości z wykonania tych planów.

§ 1. 1. Plany gromadzenia surowców wtórnych stali stopowych, zwane dalej „planami”, przedsiębiorstwa sporządzają na podstawie ilości surowców wtórnych stali stopowych powstających w tych przedsiębiorstwach jako odpad produkcyjny.

2. Ilości surowców wtórnych, o których mowa w ust. 1, należy ustalić w stosunku procentowym do ilości zużycia stali stopowych lub odlewów stopowych przyjmując za podstawę obliczenia różnicę pomiędzy ciężarem brutto stali stopowych lub odlewów stopowych surowych wprowadzonych do produkcji a ciężarem netto wyrobów uzyskanych z tej stali lub tych odlewów.

3. Wynik obliczeń, o których mowa w ust. 2, należy ustalić jako średnią dla określonej produkcji wyrobów, przy czym zużycie brutto stali (odlewów stopowych), zużycie netto tych stali lub odlewów oraz ilość odpadu produkcyjnego należy obliczać na podstawie norm zużycia stali stopowych na produkcję określonych wyrobów zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 1 kwietnia 1953 r. w sprawie opracowania przez jednostki gospodarki uspołecznionej technicznych norm zużycia materiałów w ramach prac przygotowawczych do Narodowego Planu Gospodarczego na 1954 r. (Monitor Polski Nr A-33, poz. 421).

4. W przedsiębiorstwach, które nie posiadają norm zużycia obliczonych zgodnie z ust. 3 lub które tych norm nie będą jeszcze posiadały w terminie wyznaczonym dla opracowania planów, ilości odpadu produkcyjnego należy ustalić w sposób zbliżony do zasad ustalonych zarządzeniem, o którym mowa w ust. 3, posługując się w miarę możliwości danymi statystycznymi z okresów ubiegłych lub ustalić szacunkowo na podstawie ilości odpadu produkcyjnego stali stopowych, powstającego przy najbardziej materiałochłonnej produkcji.

5. Ilości odpadu produkcyjnego stali stopowych lub odlewów stopowych, obliczone zgodnie z ust. 1 — 4, zatwierdza dla poszczególnych przedsiębiorstw właściwy minister w ramach planów.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa sporządzają plany i przesyłają je w jednym egzemplarzu do nadzorującego centralnego zarządu (jednostki równorzędnej).

2. Centralne zarządy (jednostki równorzędne) sprawdzają otrzymane plany przedsiębiorstw i na ich podstawie sporządzają plany zbiorcze, które po jednym egzemplarzu przesyłają do właściwego ministerstwa oraz do Centralnego Zarządu Gospodarki Żłomem Ministerstwa Hutnictwa.

3. Ministerstwa sprawdzają otrzymane plany centralnych zarządów (jednostek równorzędnych) i na ich podstawie sporządzają plany zbiorcze resortu, które po jednym egzemplarzu przesyłają do: Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Surowców Wtórnych Żelaza i Stali oraz Metali Nieżelaznych, Ministerstwa Hutnictwa — Centralny Zarząd Gospodarki Żłomem i Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej — Zarząd do Spraw Stali.

4. Plany sporządza się na formularzach według wzoru nr 1, stanowiącego załącznik nr 1 do instrukcji.

5. Sporządzanie i przesyłanie planów następuje w terminach przewidzianych dla planów techniczno-przemysłowo-finansowych.

6. Resortowe plany zbiorcze na 1954 r. powinny być złożone w terminie do dnia 1 listopada 1953 r.

§ 3. 1. Sprawozdania z wykonania planów gromadzenia surowców wtórnych stali stopowych sporządza Ministerstwo Hutnictwa — Centralny Zarząd Gospodarki Żłomem na podstawie ilości surowców wtórnych stali stopowych rzeczywiście dostarczonych przez przedsiębiorstwa gospodarki uspołecznionej do zakładów obowiązków do przyjmowania tych surowców.

2. Centralny Zarząd Gospodarki Żłomem przesyła sporządzone sprawozdania po jednym egzemplarzu do: Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Surowców Wtórnych Żelaza i Stali oraz Metali Nieżelaznych oraz Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej — Zarząd do Spraw Stali w terminie do dnia 25 pierwszego miesiąca następującego po kwartale sprawozdawczym.

3. Sprawozdania sporządza się na formularzach według wzoru nr 2, stanowiącego załącznik nr 2 do instrukcji.

Ministerstwo . . . . .
 Centralny Zarząd . . . . .

Załącznik nr 1 do instrukcji w sprawie sposobu sporządzania planów gromadzenia surowców wtórnych stali stopowych oraz sprawozdawczości z wykonania tych planów.

Wzór nr 1.

ROCZNY PLAN GROMADZENIA SUROWCÓW WTÓRNYCH STALI STOPOWYCH

Jednosika miary: kilogram.

Lp.	Nazwa centralnego zarządu (bądź przedsiębiorstwa)	Planowane zużycie		% odpadu produkcyjnego w stosunku do ogólnej ilości zużycia		Planowana zbiórka surowców wtórnych stali stopowych			Planowany wochód	
		stali stopowych	odlewów stopowych	stali stopowych	odlewów stopowych	odpad produkcyjny (cecha z wyrobów na cewankach, kątach, odlewów stopowych	odpad amortyzacyjny z zużytych narzędzi, maszyn itp.	razem (rubryka 7 + 8)	zużycie w własnym zakresie	ustalona wysokość dostaw
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Ministerstwo Hutnictwa
Centralny Zarząd Gospodarki Żelazem

Załącznik nr 2 do instrukcji w sprawie sposobu sporządzania planów gromadzenia surowców wtórnych stali stopowych oraz sprawozdawczości z wykonania tych planów.

Wzór nr 2.

KWARTALNE SPRAWOZDANIE Z WYKONANIA PLANU GROMADZENIA SUROWCÓW WTÓRNYCH STALI STOPOWYCH

Jednostka miary: kilogram.

Kwartał sprawozdawczy: . . . . 195 . . . r.

Grupa zbiorcza	Grupa klasyfikacyjna	R e s o r t y		R a z e m
		np. Ministerstwo Hutnictwa	np. Ministerstwo Przemysłu Maszynowego	
1	2	3	4	5
41	Razem			
	1.			
	2.			
	3. itd.			
42	Razem			
	1.			
	2.			
	3. itd.			
Ogółem w grupach zbiorczych w kwartale sprawozdawczym				
Ogółem w grupach zbiorczych od początku roku				
Roczny plan gromadzenia				
% wykonania				

1237

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 25 września 1953 r.

w sprawie zakazu wywożenia koleją kruszywa naturalnego poza granice niektórych województw.

Na podstawie art. 1 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zakazuje się wywożenia koleją kruszywa naturalnego, znajdującego się na terenie województw: bydgoskiego, gdańskiego, kieleckiego, lubelskiego, stalinogrodzkiego, szczecińskiego, warszawskiego oraz w m. st. Warszawie, poza granice tych województw oraz m. st. Warszawy.

§ 2. Kruszywem naturalnym w rozumieniu niniejszego zarządzenia są: żwir, pospółka i piasek używany do robót budowlanych i podsypek torowych.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 października 1953 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. E. Szyr